

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

א כלי אחד ובו הרבה חתיכות של קודש שאינן נוגעות זו בזו, ונגע טמא באחת החתיכות, האם השאר טמאות ?

ב אפר של פרה אדומה שנגע טמא במקצתו, האם טימא את כולו ?

ג מנין שקודש נעשה שלישי לטומאה מן התורה ?

ד מנין שתרומה נעשית שלישי לטומאה ?

ה מנין לרביעי בקודש שהוא פסול ?

א ר' חנין: טמאות מן התורה, שכלי מצרף כל מה שבתוכו לקודש ואכל לא לתרומה. שנאמר "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת", והמילה "אחת" מיותרת ללמד שהכתוב עשה לכל מה שבכף כאחת.

1. מן התורה, הכלי מצרף רק דבר שצריך לכלי, כגון קטורת. ומדרבנן אפילו קודש שאינו צריך לכלי, כגון שיירי המנחה, מצטרף.
2. מן התורה, רק כלי שיש לו בית קיכול מצרף מה שבתוכו לטומאה. וחכמים תקנו, שאף כלי שאין לו תוך מצרף.

ר' יוחנן: שאר החתיכות טמאות מדרבנן, שמן התורה אין כלי מצרף כלל.

ב טימא מדרבנן. שאפילו לר' חנין ש"צירוף" מן התורה, אין זה אלא בקדשי מזבח.

ג "והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל", "טמא" כולל כל טומאה, ואפילו שני.

ד בקל וחומר. אם טבול יום שמותר במעשר שני, אסור בתרומה. שני לטומאה שפסול במעשר, כל שכן שנעשה שלישי בתרומה.

ה בקל וחומר, אם מחוסר כפורים מותר באכילת תרומה, אך פסול לקודש. שלישי לטומאה שפסול בתרומה, כל שכן שנעשה רביעי לקודש. ואין אומרים "דיו להיות כנידון" ושיעשה שלישי, כי זה כבר נלמד מפסוק. ולסוברים שאף באופן זה אומרים דיו, רביעי בקודש אינו אלא מדרבנן.